

mentation. Endvidere har han gjort Sagen alvorligere ved at sætte sin Stilling som Folketingsmand ind paa, at hvad han her har forebragt, er rigtigt. Det er en given Ting, at efter dette maa jeg foranstalte en nøjere Undersøgelse. Det er derfor min Mening, saa snart det ærede Medlems Tale foreligger trykt, at sende Kammeradvokat Winther den til Erklæring. Og naar Kammeradvokaten har afgivet sin Erklæring om alle de der rejste Beskyldninger, og jeg i øvrigt har skaffet mig de Oplysninger, som det er muligt at skaffe om Sagen, vil jeg træffe min Bestemmelse. Mere kan jeg ikke sige i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem gjorde endvidere en enkelt Bemærkning om Hypotekbanken. Jeg behøver i øvrigt ikke at komme synderligt ind derpaa, thi det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup), der jo er Direktør for denne Bank, har angaaende Bankens Virksomhed givet grundige Oplysninger, der jo ganske støtte det, som jeg allerede har forebragt. Det ærede Medlem indrømmede, at Kursen paa Kreditforeningsobligationer ganske vist nu var højere end sidste Gang, da vi havde en lignende Diskonto, men han spaaede, at hvis jeg vilde vente nogle Maaneder endnu, vilde vi komme ned paa et endnu lavere Niveau. Det kan jeg naturligvis ikke udtale mig om, men jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds i, at Hypotekbankens Virksomhed i Sommer langtfra har været uden Betydning, og at den navnlig paa et vist givet Tidspunkt, hvor der var noget af en Panik paa vor Børs, har grebet stærkt og resolut ind og derved utvivlsomt har støttet Kursen meget betydeligt. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gjorde gældende, at da vi sidste Gang havde den samme Diskonto, vare Forholdene anderledes end nu, og dette kunde motivere den lavere Kurs den Gang, saa ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Men jeg vil dog minde om, at den Verdensbølge af Pengeknaphed, vi nu have, synes at være stærkere end nogen tidligere i mange, mange Aar. Det ærede Medlem ved jo sikkert lige saa godt som jeg, at Standardpapirer i Verden ere gaaede længere ned,

end de have været i lange Tider, og end de have været, da vi sidste Gang havde saa høj en Diskonto. Jeg vil minde om, at engelske Konsols have været længere nede i det sidste Aar, end de have været i de sidste 75 Aar eller i alt Fald i lange Tider — 75 Aar har jeg set anført, men jeg har ikke undersøgt det —, men i alt Fald længere nede end i lange Tider.

Jeg skal saa endnu gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen). Det ærede Medlem talte meget smukt for Veteranerne fra 1864. Han mindede om, at de havde sat Liv og Helbred til, men det var naturligvis en Fortalelse, for der kan i alt Fald ikke være Tale om at hjælpe dem, der have sat Livet til. Der kan være Tale om at hjælpe dem, der have sat Helbredet til, men der vil jeg rigtignok sige, at det gøre vi, og det have vi allerede gjort i lange Tider og med stigende Beredvillighed. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem saa, hvorledes vi stille os overfor de Krigere fra 1864, der nu komme med Ansøgninger om Invalideunderstøttelse, og som sætte denne deres nuværende Svaghed i Forbindelse med Strabadser under Krigen, saa vilde det ærede Medlem indrømme mig, at de, der have sat Helbredet til, ja, selv de, der have sat meget, meget mindre til, blive allerede nu hjulpne. Vi stille ikke strenge Fordringer til Bevis for, at deres nuværende Svaghed skal hidrøre fra Krigen. Naar der blot kan skabes nogen Sandsynlighed derfor, at Svagheden virkelig har sin Aarsag i de Forhold, hvorunder de have levet under Krigen, ere vi meget beredvillige til at yde Støtte, men for øvrigt ved jo det ærede Medlem lige saavel som jeg, hvorledes Stillingen er, at da vi vedtogte Veterangaven til dem fra Trearskrigen, var man fra alle Sider i Finansudvalget enig om, at Spørgsmaalet om Hædersgaven til dem fra 64 skulde hvile indtil 1914, og det af to Grunde, dels af økonomiske Grunde, som jo ere tilstrækkelig nærliggende til, at jeg ikke behøver her at repetere dem, dels af den Grund, at man vilde stille sig ens overfor dem, der have deltaget i de to Krige. De fra 48 fik ingen som helst Paaskønnelse før 50 Aar, efter at de havde deltaget i Krigen, og man syntes ikke, der var nogen